

Dünya Sermayesi Canavarı Savaşa Koşuyor: Sadece Uluslararası Komünist Devrim Onu Alaşağı Edebilir

Emperyalist bloklar dünya savaşına hazırlanmak için yeniden silahlanıyor.

Uluslararası işçi sınıfı buna ancak tek silahı olan sınıf mücadelesini kullanarak yanıt verebilir!

Bu 1 Mayıs 2024'te yaşanan ölümcül savaşlar, Stalinist karşı devrimden bu yana sahte bir sosyalist devlet olan SSCB'nin dağılmasıyla ortaya çıkan dünya emperyalist dengesinin ciddi krizini göstermektedir.

Savaş sonrası dönem boyunca sarsılmaz olarak sunulan, Batı'da burjuvazilerin kârlarını savunan ve sürekli ilerleme ve barışın güvencesi olan ABD'nin tüm dünya üzerindeki hegemonyası, sermaye rejiminin tarihsel çelişkilerinin yol açtığı ekonomik krizin ağırlığı altında paramparça olmuştur.

Kuzey Amerika, Avrupa ve Asya'daki olgun kapitalist ülkelerin üretici aygıtları, daha genç ve daha canlı sanayileşmelerle rekabette kaybediyor ve mali ve askeri baskılarıyla kendilerini dünyanın koruyucusu haline getirmeyi giderek daha zor başarıyorlar. Çin ve Hindistan gibi diğer korkunç burjuva güçler ön plana çıkmaktadır. Pasifik Okyanusu'nda, silahların ve savaş gemilerinin çatışmaya hazır bir şekilde konuşlandırıldığı bir muharebenin gerilimleri yoğunlaşıyor.

Küçük ve gerici milli çıkarlar arasındaki sermayenin yeniden üretimini engelleyen sürekli aşırı üretim kriziyle giderek daha da şiddetlenen bu çözümsüz zıtlıkları artık yalnızca savaş çözebilir.

Geç kapitalizmde savaş en yıkıcı ve ürkütücü özelliklerini kazanmıştır. Siviller, çoğunlukla da proleterler, askeri hareketin başlıca hedefi haline gelir; bütün şehirler harabeye döner.

Sermaye yeniden inşadan zengin olacaktır. Bunun için öldürmek ve yıkmak gerekir ki, yok edilmiş ve yenilmiş bir proletarya yeniden inşa edebilsin.

Daha şimdiden Avrupa'da, Ortadoğu'da, Afrika'da yerel savaşlar uzama ve genişleme eğilimi gösteriyor: Bugün Ukrayna ve Filistin halkları üzerinde korkunç katliamlar yaşanıyor. Ancak savaşın önlenemez rüzgarları döndüğünde, ölenler Rusya ve İsrail proleterleri olacak; ve tüm dünyada aynı şey olacak. Ukrayna ve Gazze'de yaşananlar yerel bir alanda ve yerel nedenlerle yaşanan savaşlar değil, emperyalizmler arasındaki evrensel çatışmanın bir öngörüsü, bir başlangıcı, bir kostümlü provasıdır.

Her yerde yüz binlerce mülksüz insan, kendilerini giderek daha fazla etkileyen savaşlardan ve sefaletten kaçmak ve hayatta kalmalarını sağlayacak herhangi bir iş bulmak için ailelerini ve ülkelerini terk etmek zorunda kalıyor.

Aşırı üretimin ilerleyen ekonomik krizi, dünya çapında patronları çalışma koşullarını sıkılaştırmaya, rekabeti yenmek için daha düşük fiyatlarla üretim yapmak amacıyla her şeyden tasarruf etmeye zorluyor. Her yol deniyor ve dayatılıyor.

Bunun bedelini her yerde ücretliler ödüyor. İş güvenliğinin azalması her gün ölümlere ve yaralanmalara neden oluyor. Ücretler düşüyor ve sömürü artıyor.

Milliyet, din, cinsiyet, siyasi görüş, her türlü farklılık sömürülenlerin birliğini bozmak, yaşam ve çalışma koşullarını ayırmak ve bölmek, sonunda onları efendilerinin savaş fırınına doğru yola çıkarmak için kışkırtılıyor.

Proletarya, neredeyse bir asırdır karşı devrim tarafından, egemen sınıflara bağlı ve sadık sendikalar tarafından, kendilerini sosyalist ve komünist olarak adlandıran ancak devrimci komünizm programıyla her türlü bağımlıktan koparmış, sınıfçı,

milliyetçi, demokratik ya da faşist burjuva ideolojisinden beslenen partiler tarafından yönetilmektedir.

Doğal kaynakların sınırsızca sömürülmesi, yeryüzünün her köşesinin sermaye tarafından kâr amacıyla ele geçirilmesi tüm gezegeni yozlaştırmaktadır. Ölmekte olan kâr rejimi tüm insanlığı uçuruma sürüklemeye hazırdır.

İşçi sınıfı kendini savunmak, gücünü mülk sahibi sınıflarınkine karşı koymak zorunda kalacaktır. Bunu başarmak için, orantısız ve artan patron baskısına karşı onu çerçeveleyecek ve harekete geçirecek olan kapsamlı ve mücadeleciler sendikalarında örgütlenmesi gerekecektir.

Bu sınıf çatışmasında dünyanın dört bir yanındaki işçiler birbirlerini, koşulları ve günlük mücadeleleriyle birleşmiş kardeşler olarak tanıyacaklardır.

Ancak burjuvazinin toplumdaki iktidarını sürdürürken savaşı durdurmak imkansızdır. Kapitalizm barışçıl olamaz; savaşları olmadan asla yapamaz.

Sadece işçi sınıfı savaşı durdurabilir, ama sadece burjuvaziyi iktidardan indirerek. Dünya proletaryası ancak devrimci partisinin önderliğini yeniden kazanarak, uluslararası komünizmin tarihsel deneyimiyle aydınlanmış olarak kendi kaderini belirleyebilir, zincirlerini kırabilir.

Mevcut rejimleri deviren işçi sınıfı, büyük devletleri devirip diktatörlüğünü kurarak, piyasanın ve ücretli emeğin ortadan kaldırılmasının, sınıfsız ve devletsiz bir toplumun, komünizmin yolunu açacaktır.

**Kahrolsun savaş!
Kahrolsun sermaye
rejimi!
Yaşasın Komünizm!**